

космитѣ, които растатъ на края ѝ почти достигатъ до земята.

Но защо ли пъкъ котката носи задъ себе си своята дълга космата опашка? Нали тя не се брани съ нея отъ насѣкомитѣ? Сѣщате се, че тя ѝ служи като кормило, или като прѣта, съ който акробатътъ ходи по вѣжето; съ опашката си котката управлява своитѣ движения, когато скача; опашката прави движенията по-ловки: тя скача нататъкъ, на кждето иска. Когато котката ходи по рѣба на столба, тя пази равновесие съ опашката си; ако залитне на налѣво, мѣта опашката си надѣсно и обратно. Съ това, обаче, не се свършва службата, която извършва опашката на котката. Тя я употребява и тогава, когато иска да уплаши своя врагъ. Всѣки, който е видѣлъ котка, уплашена отъ куче, знае това. Когато котката види неприятеля си, тя издува гърба си, вирва опашката нагоре и козината ѝ настрѣхва. Така тя изглежда много по-голѣма и по-страшна. Рѣдко се случва куче да се нахвърли върху такава настрѣхнала котка.

Рунтавитѣ опашки иматъ още една интересна служба. Когато лисицата легне да спи, особено когато ѝ е студено, тя се свива на кълбо, като скрива муцуната си въ козината между тѣлото и опашката. При това положение, въздухътъ, който животното вдишва, минава по-напредъ презъ космитѣ и се затопля; така щото въ бѣлия дробъ на лисицата влиза топълъ въздухъ. Иначе лисицата би изстивала повече, понеже студениятъ въздухъ, като влиза въ бѣлия дробъ, изстудява силно тѣлото.

Американскитѣ маймуни иматъ дълги опашки, които имъ служатъ при катеренето като рѣце. Маймуната може да обвива опашката си нѣколко пѣти